

[Bjørn Elmquist]

salen, tilslutter sig de synspunkter, som jeg fremførte.

Lenger (VS):

Fru Birgith Mogensen har ganske enkelt ikke ret i, at hovedparten af de klager, der kommer til lokalnævnene, er klager i forbindelse med BZ-aktioner, strejker, blokader el.lign. Det er faktisk kun ganske få klager, der vedrører de forhold.

Derimod har fru Birgith Mogensen ret i, at de største og mest omfattende klagesager, der kommer, vedrører situationer, der er opstået i sådan nogle forbindelser, altså netop hvor samfundet bruger politiet i boligkampe, bruger politiet til at løse socialpolitiske problemer eller bruger politiet til at løse faglige konflikter, hvor vi burde have andre midler.

Det burde være overflødigt at argumentere for, hvorfor klager over en bestemt offentlig instans – i dette tilfælde politiet – hverken bør undersøges eller behandles af den samme offentlige instans, som der klages over. Der kan nævnes eksempler på, at det også i praksis har været uheldigt, men jeg synes, at vi i hvert fald i første omgang skal holde os til principperne, og i princippet er det betænkeligt med denne sammenblanding. De principielle betæneligheder burde være stærke nok, og ingen – bortset fra fru Birgith Mogensen – har jo heller i dag argumenteret imod det uheldige i disse sammenblandinger af principperne.

For vores vedkommende lægger vi imidlertid mindst lige så stor vægt på den del af lovforslaget, der drejer sig om udpegningen af de læge medlemmer af klagenævnene. Som reglerne er i dag, vil de allerfleste kommunalbestyrelser nemlig kun have ret til én repræsentant, og det er som oftest borgmesteren, altså en repræsentant for nogle andre lokale magthavere, men på linje med f.eks. politimesteren, samtidig med at det altså er en repræsentant, som gennem sit hverv eller på anden måde har en lang række yderligere forbindelser med det politi, som han på befolkningens vegne skal behandle klager over. Det synes jeg også er uheldigt enten for klagebehandlingen eller for samarbejdet i andre sager, det vil nok variere noget, men for en af delene er det i hvert fald uheldigt. Denne koncentration af lokale magthavere er lige så

betænkelig som politiets mulighed for at behandle og undersøge klager over sig selv.

I de år, hvor jeg var medlem af lokalnævnet i Århus politikreds – Århus kommune er nemlig en af de få kommuner, hvor der udpeges flere medlemmer – oplevede jeg adskillige gange, at politimesteren krævede en sag undersøgt. Det oplevede jeg flere gange, end jeg oplevede, at de 5 tavse borgmestre i lokalnævnet krævede noget som helst undersøgt, og derfor lægger jeg lige så stor vægt på den side af lovforslaget, nemlig udpegningen af de læge medlemmer. Jeg mener ganske enkelt ikke, at det lokale samfunds magthavere i praksis kan være uafhængige af hinanden. I den forbindelse har vi i hvert eneste lokalnævn i dag et lille Korsbæk med dets tætte forbindelser mennesker imellem og med deres gensidige afhængighed.

Det siges ofte, at lokalnævnene er en narresut, og det er noget, som jeg på mange måder kan tilslutte mig. Der er en hel del om snakken, og det kan ikke bare udledes af, at de fleste sager afvises eller videresendes uden videre. Det kan også udledes af et konkret eksempel som f.eks., da beboerne på Christiania efter at have fået snesevis af klager afvist i lokalnævnet i stedet gik over til at anlægge sag, når de følte sig gået for nær. Da fik de faktisk ret og fik tilkendt erstatninger i en lang række konkrete sager, der til forveksling lignede dem, der tidligere uden videre var blevet afvist i lokalnævnet. Og hvad der er nok så meget værd at lægge mærke til: antallet af tilskadekomne politibetjente er mærkværdigvis faldet markant på Christiania, siden politiet faktisk begyndte at få uret i nogle af de sager, som beboerne i Christiania har indbragt for domstolene. Ganske, ganske pudsigt!

Vi lægger også stor vægt på den del af lovforslaget, som indebærer, at nævnets møder skal være offentlige. Denne offentlighed er i mange andre sammenhænge tillagt stor betydning som retssikkerhedsgaranti, og i klager over offentlige myndigheder er retssikkerhedsgarantier bestemt ikke mindre vigtige. Tværtimod.

Til slut vil jeg gerne ligesom hr. Hagen Hagensen benytte lejligheden til at komplimentere politiet for de seneste dages aktiviteter. Her tænker jeg på den artikel, som i dag står i dagbladet Aktuelt med overskriften: »Dansk Politiforbund afsætter penge mod